

**Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 7 kwietnia 2016 r. – Holcim (Romania) SA/Komisja Europejska
(Sprawa C-556/14 P) ⁽¹⁾**

(Odwołanie — Środowisko naturalne — System handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii Europejskiej — Dyrektywa 2003/87/WE — Artykuły 19 i 20 — Rozporządzenie (WE) nr 2216/2004 — Artykuł 10 — System rejestrów transakcji dotyczących uprawnień do emisji — Odpowiedzialność na zasadzie winy — Odmowa ujawnienia przez Komisję informacji i zakazania wszelkich transakcji dotyczących skradzionych uprawnień do emisji — Odpowiedzialność niezależna od winy)

(2016/C 211/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Holcim (Romania) SA (przedstawiciel: L. Arnauts, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. White i K. Mifsud-Bonnici, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Holcim (Romania) SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 65 z 23.2.2015.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 21 kwietnia 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia del País Vasco – Hiszpania) – Mimoun Khachab/Subdelegación del Gobierno en Álava

(Sprawa C-558/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2003/86/WE — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) — Łączenie rodzin — Wymagania dotyczące wykonania prawa do łączenia rodzin — Stabilne, regularne i wystarczające środki — Uregulowanie krajowe pozwalające na perspektywiczną ocenę prawdopodobieństwa zachowania środków przez członka rodziny rozdzielonej — Zgodność)

(2016/C 211/19)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mimoun Khachab

Strona pozwana: Subdelegación del Gobierno en Álava

Sentencja

Artykuł 7 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2003/86 z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin należy interpretować w ten sposób, iż pozwala on właściwym organom państwa członkowskiego na uzasadnienie oddalenia wniosku w sprawie łączenia rodzin perspektywiczną oceną prawdopodobieństwa zachowania stabilnych, regularnych i wystarczających środków, jakie powinien posiadać członek rodziny rozdzielonej, by zapewnić utrzymanie sobie oraz członkom rodziny bez korzystania z systemu pomocy społecznej tego państwa członkowskiego przez okres roku następującego po dniu złożenia wniosku, przy czym ocena ta opiera się na analizie zmian przychodów członka rodziny rozdzielonej w okresie sześciu miesięcy poprzedzających złożenie wniosku.

⁽¹⁾ Dz.U. C 46 z 9.2.2015.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 12 kwietnia 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret – Dania) – Caner Genc/Integrationsministeriet

(Sprawa C-561/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Układ stowarzyszeniowy EWG–Turcja — Decyzja nr 1/80 — Artykuł 13 — Klauzula „standstill” — Łączenie rodzin — Uregulowania krajowe przewidujące nowe, bardziej restrykcyjne warunki w dziedzinie łączenia rodzin dla członków rodzin, którzy nie są aktywni gospodarczo, i obywateli tureckich aktywnych gospodarczo przebywających i mających prawo pobytu w danym państwie członkowskim — Warunek więzy tego rodzaju, że dają one podstawy do udanej integracji)

(2016/C 211/20)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Caner Genc

Strona pozwana: Integrationsministeriet

Sentencja

Środek krajowy, taki rozpatrywany w postępowaniu głównym, zgodnie z którym to środkiem warunkiem łączenia rodziny w przypadku pracownika tureckiego legalnie zamieszkałego w danym państwie członkowskim i jego małoletniego dziecka jest wytworzenie lub możliwość wytworzenia przez dziecko więzy z tym państwem członkowskim wystarczających dla umożliwienia mu udanej integracji, jeżeli dane dziecko i jego drugi rodzic zamieszkują w państwie pochodzenia lub w innym państwie oraz jeżeli wniosek o łączenie rodziny został złożony po upływie terminu dwóch lat od dnia, w którym rodzic zamieszkały w danym państwie członkowskim otrzymał zezwolenie na pobyt na czas nieokreślony lub zezwolenie na pobyt z możliwością stałego pobytu, stanowi „nowe ograniczenie” w rozumieniu art. 13 decyzji Rady Stowarzyszenia 1/80 z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia, załączonej do Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, podpisanego w dniu 12 września 1963 r. w Ankarze przez Republikę Turcji z jednej strony i przez państwa członkowskie EWG oraz Wspólnotę z drugiej strony zawartego, zatwierdzonego i ratyfikowanego w imieniu tej ostatniej decyzją Rady 64/732/EWG z dnia 23 grudnia 1963 r.

Takie ograniczenie nie jest uzasadnione.

⁽¹⁾ Dz.U. C 65 z 23.2.2015.